

sovražnik zasmehoval! Svoj jezik ljubi kot svojo rodno mater, a tujega ne sovraži, ampak ga spoštuj, kakor spoštuješ tujega, poštenega človeka!

Kakršenkoli stan dosežeš v življenju, v vsakem lahko služiš svoji domovini. Učenjaki proslavijo s svojim slavnim imenom vso domovino, a tudi navaden delavec ali rokodelc je lahko v čast svojemu narodu, če je pošten in marljiv ter skrbi za srečo in blaginjo svojih potomcev.

Tako kakor Slovencem v Italiji, se časih godi tudi drugim narodom, ki morajo živeti med tujim ljudstvom. Dostikrat jih hočejo tujci s silo zatreti. Mnogo najslavnejših mož raznih narodnosti se je že zavzelo za take zatirance in s tem obsodilo narode, ki hočejo s silo in krivico razširiti svojo oblast.

Zato si šteje— slovenska mladina — v posebno srečo, da lahko povsod v svoji domovini priznavaš svoj materni jezik. Ne pozabi nikdar besed, ki jih je napisal ljubljenelec našega naroda, pisatelj Josip Jurčič:

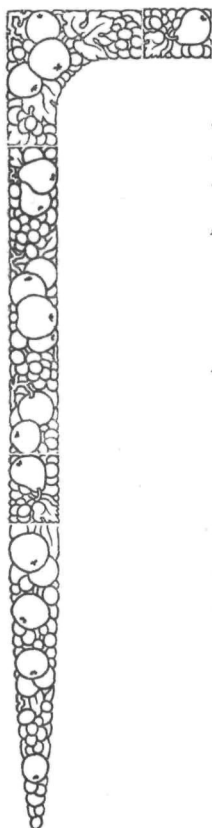
Trd bodi, neizprosen, mož jeklen, kadâr braniti je časti in pravde narodu in jeziku svojemu!

Upanje.

(V spomin očetu in materi.)

*Zemlja, zbúdi zopet
rožice cvetoče;
vrni, pómlad lepa,
ptičice pojoče! . . .
Glas mi tajen zašepče:
„Cvetke nežne zemlja
zopet bo zbudila;
ptičice pomlad ti
tudi bo vrnila. —
Ali ko zakrila
očko je gomila,
zemlja mrzla ti ga
več ne bo vrnila!
Ali ko onemil
glas je mamke zlate,
pómlad ne zbudi več
glasov njenih zate
Toda cesta tajna,
cesta hrepenenja
vodi preko groba
k njima — v dom vstajenja!“*

Andrej Rapè

